

give et Slags Løfte om, at vi vilde se i alt Fald at faa denne Lov. Det tykkes mig, at efter hvad der er passeret paa dette Omraade i de senere Aar, har det vist sig, at vi have baaret os praktisk og rigtigt at ved at stille os saaledes, som vi have stillet os. Vi ere jo nu komne et lille Skridt fremad paa dette Omraade, om det end kun er et lille Skridt, vi ere kommet det Skridt frem, som ærede Medlemmer ville se, naar De læse i Déres Finanslov Pag. 20, at nu have vi allerede faaet samlet en Sum af over 20,000 Kr., som netop kan bruges i Retning af at hjælpe til, at vi faa flere Apoteker. Vi have ligeledes set, at det Standpunkt, vi have indtaget over for dette Lovforslag i Praksis — vi kunne jo ikke forlange, at den højterede Justitsminister skal indrømme det, det bryde vi os heller ikke om, naar han blot handler i den Retning, vi ønske — har givet det Udslag, at nu begynder man i de middelstore Købstæder, som vi have navnligovre i Jylland, at oprette det ene Apotek efter det andet. Og naar vi se et saa smukt Resultat af den, om jeg saa maa sige, Taktik, vi have brugt i denne Sag, forekommer det mig egentlig ikke, der er Grund til i Aar allerede ved første Behandling af denne Sag at begynde at antyde, at nu ville vi rende fra det hele. Da jeg nu sætter megen Pris paa det ærede Medlems Arbejde i dette Udvalg, vilde jeg ogsaa sætte Pris paa at være enig netop med ham. Som sagt, jeg var ikke klogere, end at jeg troede, vi vare enige i dette, at vel vare vi ikke principielt Modstandere af at faa et overordnet Sundhedsraad og at faa det Forhold ordnet anderledes, end det er nu, men at vi ogsaa samtidig maatte forlange noget mere Hensyntagen til de Punkter, hvorfor vi særlig interesserede os. Da jeg mente, at vi, det store Flertal her i Tinget — uden at skarpe politiske Skel gjorde sig gældende paa dette Omraade — stod paa dette Standpunkt og var enigt om det fremdeles, antog jeg for mit Vedkommende, at der ingen særlig Grund var til at komme ind paa videre Tale og Forhandling af denne Sag ved 1ste Behandling, men det var nok, at vi, naar vi fik et Udvalg, gjorde et Forsøg paa om muligt at naa en Overenskomst med Ministeren og at faa noget ud af denne Sag og maaske ogsaa af den følgende, som efter min Mening hænger meget nøje sammen dermed. Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg vil virkelig ikke for mit Vedkommende give noget Løfte om,

at jeg vil være med til over Hals og Hoved at fremme et Lovforslag, hvorved vi faa en hel Del flere Embeder og komme af med en hel Del flere Lønninger og kunne vente en hel Del flere Pensioner. Det kan jeg ikke sige er agrarisk, og i vor agrariske Tider maa vi nødvendigvis særlig tage Hensyn dertil. Det vil jeg derfor ikke paa Forhaand gaa ind paa, men jeg vil naturligvis heller ikke paastaa, at jeg er principielt uenig med den ærede Minister, men vi kunne vel faa en Ordning paa dette Omraade, naar der paa andre Omraader kan tages Hensyn til Befolkningen og ydes noget Vederlag for disse Lønninger og Pensioner. Det har været god gammel Bondepolitik her i Rigsdagen — det begyndte allerede for 50 Aar siden — ikke at skabe flere Embeder end nødvendigt, samt ikke at gøre Lønningerne større end nødvendigt, og Pensionerne ikke flere end nødvendigt. Det Standpunkt, som jeg og Tingets Flertal staa paa, er derfor i Overensstemmelse med god gammel Landbo-tradition. Derfor vil jeg intet Løfte give i denne Sag, men jeg vil haabe, at Ministeren vil blive mere tilbøjelig til at tage Hensyn til Befolkningens Ønsker paa andre Omraader, og at dette maaske kan bidrage til, at vi maa faa disse Forhold ordnede paa en anden Maade end hidtil. Jeg havde ellers ikke ment, at vi skulle sige noget ved denne 1ste Behandling, men disse Bemærkninger er jeg bleven nødt til at gøre paa Grund af den sidste ærede Talers Bemærkninger.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa dog bede ærede Medlemmer ikke komme for meget ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalgene.

N. I. Jensen: Det ærede Medlem for Ribe (Busk) ved meget vel, at jeg ikke har været saa enig med ham eller begejstret over Ordningen af vore Apotekerforhold, men det er nu et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme ind paa, da det ikke foreligger her. Jeg vil blot udtale, at jeg ikke kan finde, at der er nogen absolut Forbindelse mellem det Forslag, der nu er til Forhandling om et overordnet Sundhedsraad, og Ordningen af vort Apotekervæsen. Vi kunne meget godt indtage den Stilling, det ærede Medlem indtager over for Ordningen af Apotekerforholdene, og dog godt uafhængig deraf gaa til en Forhandling af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg skal ikke nægte, at jeg har ønsket i de for-